

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 3T/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011305
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Mihaláková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7218011305.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Sone Mihalákovvej a prísediacich JUDr. Adrieny Oršolovej a JUDr. Jozefa Rendeša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. 9. 2020 v Košiciach takto

rozhodol:

obžalovaný

X. F., nar. XX. X. XXXX v J., bytom J., H. č. XX, prechodne bez prihlásenia J., C. XX u S. I., samostatne zárobkovo činná osoba

je vinný, že

dňa 8. 9. 2014 podal v N. 7, I. R. XXX na pobočke I. P.. žiadosť o spotrebiteľský úver č. TA140028568, týkajúcu sa poskytnutia finančnej pôžičky vo výške 500.000,00 Kč, v prepočte 18.117,25 EUR, pričom ku žiadosti predložil potvrdenie o výške príjmu, ktorým nepravdivo deklaroval, že je zamestnaný v spol. I. K. N., s.r.o. so sídlom U. XXXX/XXa, N. X, IČ: XXXXXXXX s priemerným mesačným príjmom vo výške 31.310,00 Kč, v prepočte 1.134,00 EUR, kópie výplatných pásov za obdobie 7/2014, 8/2014, ako aj nepravdivý výpis z jeho osobného účtu XXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v J. D., a.s., kde predmetná žiadosť o úver bola zamietnutá, pričom v prípade schválenia úveru by bola spoločnosti I. P.. so sídlom R.. XXXX/XXX, N. 4, F. W. spôsobená celkovo škoda vo výške 18.117,25 EUR (500.000 KČ),

teda

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k vylákaniu úveru od iného tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a k spôsobeniu väčšej škody, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

tým spáchal

úverový podvod podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu ukladá :

Podľa § 222 ods. 3, § 38 ods. 2, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom v skúšobnej dobe nad jeho správaním

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h), písm. k) Tr. zákona ako súčasť probačného dohľadu povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu

sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného, svedkov O. F., C. S.-F., Q. D., prečítaním zápisníc o svedeckých výpovediach N. S., T. K., S. T. v prípravnom konaní, prečítaním listinných dôkazov a oboznámením podstatného obsahu zo spisov pripojených.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, po zvážení jednotlivých dôkazov samostatne ako aj v ich vzájomnej nadväznosti, bez zreteľa na to, či dôkazy obstarali orgány činné v trestnom konaní, súd alebo niektorá procesná strana, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obž. X. F. prehlásil, že je nevinný a na svoju obhajobu uviedol nasledovné. Bol v rozvodovom konaní, prácu si našiel v N., chcel tam ostať bývať. Pracovnú zmluvu podpísal so I., ktorý sa predstavil ako stavebný zástupca spol. I. montáže N.. Obdržal od neho zálohu 10.000,00 Kč, výplata mu chodila na I. účet, pracoval tam od februára 2014 do decembra 2014, pretože nedostával riadne výplatu, odišiel. Pracovnú zmluvu už nemá, lebo keď mu skončil nájom, prenajímateľ mu vyhodil osobné veci s tým, že ak už nepracuje pre I., nemá tam čo robiť. Ešte predtým si chcel vybaviť úver na bývanie, I. mu odovzdal nejaké potvrdenia, ktoré si neprečítal a odovzdal ich v banke. Na odporúčanie jej pracovníka, že si rýchlejšie vybaví spotrebný úver ako hypotekárny, požiadal o úver spotrebný vo výške 500 000 Kč, ktoré mal vyplatiť ako zálohu realitnej kancelárii. Následne bol vyrozumený, že jeho žiadosť o úver nebola schválená.

K svojim osobným pomerom v inkriminovanej dobe uviedol, že po rozvode prenechal byť v J. manželke, chodieval za deťmi do J., vyživovaciu povinnosť na dcéru si pravidelne neplnil.

Svedkyňa O. F.vá, dcéra obžalovaného, využila právo odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1 Tr. poriadku.

Svedkyňa C. S. F.vá, bývalá manželka obžalovaného, vypovedala, že s obžalovaným žila od r. 1989, v r. 2012 sa rozvedli. Obžalovaný vystriedal viacero profesií, krátkodobo bol zamestnaný vo F.. Bol neustále zadlžený v nebankových inštitúciách, jej šperky skončili v záložniach, naposledy pracoval ako vodič v M. v J., pre absencie bol prepustený. V čase rozvodu mal vyživovaciu povinnosť už len na dcéru, bola určená súdom vo výške 100,00 eur mesačne, pre jej neplnenie bol trestne stíhaný. Po rozvode, keďže byť patril do jej výlučného vlastníctva, býval istý čas u suseda a neskôr u nejakej Q..

Svedkyňa Q. D. vypovedala, že mala „priateľsko-milenecký“ vzťah s obžalovaným po dobu asi dvoch rokov, ktorý trval určite v čase smrti jej matky v mesiaci marec alebo apríl 2014. Býval v jej byte, podnikala v grafike, či obžalovaný pracoval, nevie, neriešila to, na chod domácnosti neprispieval. Živila ho, pretože bola naivná, keď si to uvedomila, vzťah s ním ukončila. Nemá vedomosť o tom, že by si chcel v danom čase riešiť svoje vlastné bývanie.

Na základe poskytnutej právnej pomoci príslušnými štátnymi orgánmi F. W. boli vo veci zabezpečené ďalšie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní po splnení procesných podmienok oboznámené ich prečítaním.

Svedok N. S. bol v čase výsluchu poverený zamestnávateľom spol. I. P., a.s. zastupovať ju v trestnom konaní. K prípadu uviedol, že na jednej ich pobočke zaznamenali skupinu páchatel'ov, ktorí používali falošné výpisy J. banky a potvrdenia zamestnávateľov, tzv. mŕtvych schránok, čiže spoločností, ktoré neboli aktívne. V jednom prípade bol úver aj poskytnutý, O. J. nezaplatil za tri mesiace ani jednu splátku, vec bola odovzdaná polícii. Medzi žiadateľov, ktorí používali rovnaké sfaľšované potvrdenia, patril aj obž. F., po zistení čoho mu úver nebol poskytnutý.

Svedok T. K. na svojom pracovisku, pobočke I.y, a.s. na I. nám. č. XXX v N., prišiel do kontaktu s obž. X. F., ktorý požadoval úver vo výške 500.000,00 Kč s dobou splatnosti 96 mesiacov. Pred spísaním žiadosti o úver odkontroloval jeho totožnosť podľa občianskeho preukazu a prevzal predložené potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu, výplatné pásky a výpisy z bankového

účtu. Neskôr sa dozvedel, že žiadosť o úver nebola schválená, bolo zistené, že výpisy z J. banky sú sfaľované.

Svedok S. T. vypovedal, že nikdy nebol spoločníkom ani konateľom spol. I. montáže N.. Viackrát stratil svoj občiansky preukaz, je osobou bez prístrešia, je starobným dôchodcom.

Z výpisu z obchodného registra vedeného K. súdom v N. vyplýva, že S. T. bol vedený v spol. I. montáže N., s.r.o. ako spoločník do 5. 2. 2016 a ako konateľ do 21. 11. 2013.

Zo žiadosti o spotrebiteľský úver vyplýva, že ju obžalovaný podal dňa 8. 9. 2014, ako korešpondenčnú adresu uviedol M. nad Q., ul. R. č. XXXX, ČR. Deklaroval, že je zamestnaný ako špecialista na dobu neurčitú v spol. I. montáže N., s.r.o. s mesačným príjmom 30.842,00 Kč. Úver vo výške 500. 000,00 Kč sa zaviazal splácať do 20. 8. 2022 mesačne vo výške po 8.134,00 Kč. Súčasťou žiadosti je potvrdenie o výške príjmu zamestnanca, kde je uvedené jeho pracovné zaradenie „projektant“, a to od 1. 9. 2013, dve výplátne pásky za júl a august 2014. Výpisy z účtov J. banky, a.s. za mesiace jún, júl a august 2014 sú vyhotovené na meno obž. X.a F. a podľa správy J. banky, centrála N. sa číslo uvádzaného účtu v databáze uvedenej banky nenachádza a X. F. nie je vedený v databáze jej klientov.

Podľa správy W., a.s. si obžalovaný dňa 10. 11. 2014 otvoril bežný účet so zhodnou korešpondenčnou adresou, akú uvádzal pre I. CZ, a.s.

Úradný záznam vrchného inšpektora Služby kriminálnej polície a vyšetrovania Obvodného riaditeľstva polície N. 1 preukazuje, že na adrese R. 1472, N. - M. nad Q. bolo operatívnym šetrením zistené, že O. J.mu a X.ovi F.vi bolo vystavené potvrdenie o ubytovaní, z dôvodu, že tam mali byť ubytovaní, k čomu však následne nedošlo, na uvedenej adrese na nikdy nezdržovali.

Na základe týchto výsledkov dokazovania, mohol súd dospieť k jednoznačnému záveru, že sa žalovaný skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a že konaním popísaným vo výrokovvej časti rozsudku naplnil po stránke objektívnej znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a že po stránke subjektívnej konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovaný sa bránil v podstate tým, že bol v N. zamestnaný od februára 2014 a že potvrdenia, ktoré mu kvôli žiadosti o úver poskytla kontaktná osoba za zamestnávateľa - I., si neprečítal. Súd neuveril jeho tvrdeniu, že bol v N. v čase podania žiadosti o úver skutočne zamestnaný a že sa do tejto situácie dostal nevedomky, lebo nepoznal obsah dokladov, ktoré v banke predkladal. Obžalovaný neoznačil žiadnu osobu, ktorá by prípadne mohla mať záujem prostredníctvom jeho osoby podvodným spôsobom získať finančné prostriedky. V potvrdení o jeho zamestnaní sa na rozdiel od jeho výpovede uvádza už 1. september 2013, čo je jeden celý rok pred podaním žiadosti o úver v banke. Obžalovaný v septembri 2014 ale aj v novembri 2014 uvádzal ako svoju korešpondenčnú adresu pre dve rôzne banky adresu ubytovne, v ktorej ale nikdy, podľa šetrenia Polície ČR, nebol ubytovaný a kontaktoval ju s O. J.m, iba pre získanie potvrdenia o ubytovaní. A. J. sa úspešne uchádzal o úver v I.e CZ a.s., ktorý nesplácal, na základe rovnakých falošných potvrdení, akými disponoval neskôr v tej istej banke aj obž. X. F.. Je teda nesporné, že sa nejedná o náhodu ale o koordinovanú súčinnosť minimálne týchto dvoch osôb pri páchaní úverových podvodov.

Obrana obžalovaného nebola súdom akceptovateľná aj z ďalšieho dôvodu a to po zisteniach, aký viedol život pred spáchaním teraz súdeného trestného činu. Bolo nesporne preukázané, že mal finančné ťažkosti, problémy s udržaním si stáleho zdroja príjmu z pracovnej činnosti a že od rozvodu v r. 2012 nemal strechu nad hlavou a prebýval bez participácie na nákladoch v domácnosti priateľky. Nie je teda absolútne uveriteľné, že v r. 2014 sa zamestnal v N. a práve v tak exponovanej lokalite, pokiaľ ide o cenu nehnuteľností, sa rozhodol riešiť formou úveru svoju bytovú otázku, keď mal problém si riadne plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ust. § 34 a nasl. Tr. zákona. Prihliadal predovšetkým na okolnosti spáchania trestného činu, osobné pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Súd nezistil u obžalovaného poľahčujúce

okolnosti a hoci má v registri trestov záznamy, nevyhodnotil ich ako priťažujúcu okolnosť. Pokiaľ ide o právoplatné odsúdenie z júna 2014 sp. zn. 3T 19/2014 Okresného súdu Košice I, má toto odsúdenie už fikciu zahladenia odsúdenia. Teraz prejednávaný zločin spáchal obžalovaný pred právoplatným odsúdením v r. 2015 a v r. 2017, teda sa nejedná o priťažujúcu okolnosť podľa § 38 ods. m/ Tr. zákona - „bol už za trestný čin odsúdený“ (v prejednávanej veci sa nejedná o recidívu).

Právoplatné odsúdenia z r. 2015 a 2017 však musel súd preskúmať z toho hľadiska, či sú alebo nie sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, pretože teraz súdený trestný čin bol spáchaný skôr, ako boli vyhlásené súdom prvého stupňa dva odsudzujúce rozsudky za iné jeho trestné činy. (Podľa § 353 ods. 8 Tr. poriadku trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému).

Vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 45/2015 bol obžalovaný za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok trestným rozkazom zo dňa 17. 9. 2015, ktorý mu bol doručený dňa 5. 11. 2015.

Vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 114/2017 bol obžalovaný za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona za skutok zo dňa 2. 7. 2017 odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 4 roky. Trestný rozkaz mu bol doručený dňa 4. 7. 2017.

Súhrnný trest sa ukladá za viacčinný súbeh trestných činov. Viacčinný súbeh niekoľkých trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v medziobdobí medzi okamihom spáchania prvého z nich a okamihom spáchania posledného z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatela.

V teraz prejednávanej veci bol trestný čin spáchaný dňa 4. 9. 2014, ďalší pokračovací trestný čin bol spáchaný s poukázaním na ust. § 122 ods. 13 Tr. zákona dňa 15. 11. 2015 a posledný trestný čin bol spáchaný dňa 2. 7. 2017. Prvý a posledný trestný čin teda vymedzuje obdobie od 4. 9. 2014 do 2. 7. 2017. Pretože v uvedenom období bol obžalovanému doručený trestný rozkaz dňa 15. 11. 2015, vyššie uvedené tri trestné činy nie sú z časového hľadiska vo viacčinnom súbehu a teda neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k skorším odsúdeniam a to vo veciach sp. zn. 4T 45/2015 a 0T 114/2017.

Za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Pretože u obžalovaného nie sú dané poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, teda ich pomer je 0:0, súd nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu ani ju neznižoval o jednu tretinu podľa § 38 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona.

Obž. X. F. je z miesta trvalého bydliska hodnotený len evidenčne, je konštatované, že je rozvedený a má dve deti. V evidencii priestupkov má tri záznamy za dopravné priestupky. Vzhľadom na obozretné a starostlivé konanie poškodenej strany v súvislosti s posudzovaním podkladov k žiadosti o poskytnutie úveru reálna škoda spol. I. CZ, a.s. nevznikla.

Súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol, že trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní tri roky s maximálnym podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu päť rokov, počas ktorej bude nad jeho správaním vykonávaný probačný dohľad, je dostatočným a spravodlivým trestnoprávnym postihom obžalovaného. Počas uvedenej doby sa obžalovaný bude musieť podrobiť sociálnemu alebo inému výchovnému programu v súčinnosti s probačným úradníkom ako aj sa zamestnať, resp. byť preukázateľne aktívny pri hľadaní si zamestnania.

Rozsudok neobsahuje výrok o náhrade škody, pretože takýto nárok nebol v adhéznom konaní uplatnený.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Košiciach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.